

Škripanje voz od nekod po starinah.
 Klic od nekod iz klica spočet . . .
 Sreča pregrešna čez grešni gre svet.
 Ose . . . Orehi . . . Avgust . . . In vročina . . .

1965

*

MOJ Stal tudi jaz sem ob brezna jami —
 BELI DAN šla skozme noč je kakor meč;
 dejal sem, list topeč s solzami:
 Ničesar ne napišem več.

Naenkrat pa kot z božjo iskro
 zgorel je dvom omahovanj
 in spet v besedo materinsko
 je vera vzšla kot beli dan.

1975

Rigor Baradulin (roj. 1935)

Če bi vsi beloruski vetrovi
 na kup nanесли zamet,
 bi bil komajda prahec
 za podstavek silne višine
 tvoje slave;

če bi vsi beloruski gaji
 hoteli zamesti sledí,
 koder so tvoje noge hodile,
 bi jim zmanjkalo listov;

če bi vsi nesvobodni zajokali,
 bi njihovih solz
 biló le za drobceno roso
 velike tuge po tebi,

Ivan Daminikavič,
striček Janka,
Kupala . . .

1968

*

OZIMINA V vojni so za večno obstali,
polja vojne zasejali s seboj.
Za griči so
in za prestolnicami obležali.
V njihovi setvi kalita
mir in pokoj.

V mirni zemlji, v dlani prsti
zrno tišine
bolno zori.

1983

*

Po svoji marljivosti dobro smo znani
mi Belorusi,
mi s tako nrvjó.
Kaj smo, radi pozabljamo sami,
in kdo smo.
O tem našem spominu
stoletja vedó.

Po svoji skromnosti od nekdej smo znani,
da bi hvalili se, nam je težkó.
Naj tudi če padejo
od dela zgarani,
šibki vzemó si na pleča
ošabnosti težko vrečo.

Vsem smo po svoji gostoljubnosti znani.
V družbi, s prijatelji nam je lepó.
Kot doma sta pri nas
gost in potnik nenadejani,
a zlobne tudi trave v zalisce bijó.

Vse smo pripravljene dati
 in v tem smo bogati
 mi Belorusi,
 mi s tako nrajó.
 A to,
 da so naše hiše v nevarnih krajih,
 tujci za vselej vedó!

Vasil Zujonak (roj. 1936)

Reka otroštva
 je najbolj globoka,
 drevesa otroštva
 najbolj visoka.
 Njive otroštva
 so najbolj prostrane,
 udarci otroštva —
 najtrajnejše rane.
 Noči otroštva
 so najbolj kratke,
 sanje otroštva
 pa najbolj sladke.
 Žalitve otroštva
 najbolj negrešne,
 zabave otroštva
 bolj kot vse smešne . . .
 Reke
 se nižajo,
 drevesa
 približajo.
 Njive se ožijo,
 rane obtožijo.
 Noči
 se daljšajo,
 sanje
 poslabšajo.
 Žalitve
 postajajo smešnice,
 zabave
 zadušnice . . .
 Kaj proti temu,